

בְּגִלוּתָא. לֵאמֹר בְּפוּרְקָנָא דְלִהוֹן דִּישְׂרָאֵל. לֵאמֹר
לְעֵלְמָא דְאֲתִי.

אֲשִׁירָה לִי נָשִׁיר מִיבְעֵי לִיה, מָאֵי אֲשִׁירָה. אֶלְא
בְּגִין דִּיהוּ מְשַׁבְּחָן תּוֹשַׁבְּחָתָא
דְּמִטְרוּנִיתָא. (בְּעֵי לְשַׁבְּחָא) לִינִי: דָּא מְלֻכָּא קְדִישָׁא. כִּי
נָאֵה נָאֵה (קִמָּה): דְּסֻלִּיק וְאֲתַעְטָר בְּעֵטְרוֹי, לְאֶפְקָא
בְּרַפָּאן וְחִילִין וּגְבוּרָאן, לְאֶסְקָא בְּכֻלָּא. כִּי נָאֵה
נָאֵה: נָאֵה בְּהַאי עֲלֵמָא, נָאֵה בְּעֵלְמָא דְאֲתִי. כִּי
נָאֵה בְּהַהוּא זְמָנָא, נָאֵה, בְּגִין דִּיתַעְטָר בְּעֵטְרוֹי
בְּחִדּוּתָא שְׁלִימוּתָא.

סוּם וְרוּכְבוֹ רָמָה בֵּימ, שׁוֹלְטָנוּתָא דְלִתְתָּא,
וְשׁוֹלְטָנוּתָא דְלַעִילָא דְאַחִידֵן בְּהוּ, אֲתַמְסְרוּ
בְּהַהוּא יַמָּא רַבָּא, וְשׁוֹלְטָנוּתָא רַבָּא לְמַעַבְדַּבְּ בְּהוּ
נוֹקְמִין. וְתַנִּינֵן, לָא עָבִיד קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דִּינָא

לשון הקודש

להתעלות בכל. כי נָאֵה נָאֵה - נָאֵה
בעולם הזה, נָאֵה לעולם הבא. כי נָאֵה
באותו זמן, נָאֵה כְּדִי שִׁיתַעְטָר
בעטרותיו בְּחִדּוּתָא שְׁלֵמָה.

סוּם וְרוּכְבוֹ רָמָה בֵּימ - השלטון
שלמטה והשלטון שלמעלה שאחוזים
בהם, נמסרו לאותו הים הגדול והשליט
הגדול לעשות בהם נקמות. ושנינו, לא
עושה הקדוש ברוך הוא דין למטה, עד

הקדושה, בזמן ששכנו ישראל בארץ.
לאמר בגלות. לאמר בגאלת ישראל.
לאמר לעולם הבא.

אֲשִׁירָה לה? נָשִׁיר הִיָּה אֲרִידָּהּ לְהִיוֹת!
מה זה אֲשִׁירָה? אֶלְא מְשׁוּם שְׁהִיוּ
מְשַׁבְּחִים אֶת תְּשׁוּבַת הַגְּבִירָה. והצטרכו
לשבחן לה' - זה המלך הקדוש. כי נָאֵה
נָאֵה וקמה - שעלה והתעטר בעטרותיו
להוציא ברכות וכחות וגבורות

לְתַתָּא, עַד דְּיַעֲבִיד בְּשׁוֹלְטַנְיָהוֹן לְעֵילָא, הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב, (ישעיה כד) יִפְקֹד יי' עַל צְבֵא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם
 וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

רָמָה בַּיָּם, אָמַר ר' יְהוּדָה, בֵּיה בְּלִילְיָא, אֲתַעֲר
 גְּבוּרָא תַקִּיפָא, דְּכַתִּיב בֵּיה וַיּוֹלֶךְ יי' אֶת
 הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה. (ס"א ד'אֲתַעֲר בֵּיה גְּבוּרָה
 תַקִּיפָא) בְּתַהוּא זְמַנָּא, בְּעָאֵת מִמְרוֹנֵיתָא מִן מַלְכָּא,
 כָּל אֵינּוֹן אַכְלוּסִין דְּלַתַתָּא, וְכָל אֵינּוֹן שׁוֹלְטַנִּין
 דְּלְעֵילָא, דִּיתְמַסְרוֹן בִּידְהָא. וְכִלְהוּ אֲתַמְסְרוּ
 בִּידְהָא, לְמַעַבְדּ בְּהוּ נִוְקָמִין, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב סוּם
 וְרוֹכְבוּ רָמָה בַּיָּם. בַּיָּם סְתָם, לְעֵילָא וְתַתָּא.

עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה. (שמות טו) רַבִּי חֵזְיָא פְּתַח וְאָמַר, (תהלים)
 קלט) אַחֲזֹר וְקָדַם צִרְתָּנִי וְתַשֵּׁת עָלַי כַּפְכָּה.
 כַּמָּה אֲצַטְרִיכוּ בְּנֵי נֶשֶׂא לִיקְרָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

אוכלוסים בשליטיהם למעלה וכל אותם שליטים
 שלמעלה שימסרו בידיה, וכלם נמסרו
 לידיה לעשות בהם נקמות. זהו שפנתוב
 סוּם וְרוֹכְבוּ רָמָה בַּיָּם. בַּיָּם סְתָם, לְמַעַלָּה
 וְלַמַּטָּה.

עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה. רַבִּי חֵזְיָא פְּתַח וְאָמַר,
 (תהלים קלט) אַחֲזֹר וְקָדַם צִרְתָּנִי וְתַשֵּׁת עָלַי
 כַּפְכָּה. כַּמָּה אֲצַטְרִיכוּ בְּנֵי אָדָם לְכַבֵּד

שְׁיַעֲשֶׂה בְּשִׁלְטֵיהֶם לְמַעַלָּה. זְהוּ שְׁכַתּוּב
 (ישעיה כד) יִפְקֹד ה' עַל צְבֵא הַמָּרוֹם בַּמָּרוֹם
 וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה.

רָמָה בַּיָּם – אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בּוּ בְּלִילְיָה
 הַתְּעוֹרְרָה גְּבוּרָה חֲזָקָה, שְׁכַתּוּב בּוּ
 וַיּוֹלֶךְ ה' אֶת הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל
 הַלַּיְלָה. (שֶׁהַתְּעוֹרְרָה בּוּ גְבוּרָה חֲזָקָה) בְּאוֹתוֹ זְמַן
 בְּקִשָּׁה הַמַּלְכָּה מִן הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל אוֹתָם

הוא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד בְּרָא עֲלֵמָא, (דף נ"ה ע"א) אִסְתָּכַל בֵּיהּ בְּאָדָם לְמַחְוֵי שְׁלִיט עַל כֹּלָא.

(נ"א לְמַחְוֵי שְׁלִים בְּכֹלָא וְאִתְבְּרִי דוּ פְּרָצוּפִין) וַהֲוֵה דְמִי לְעֵלְאִין וְתַתְּאִין. נָחַת לִיָּהּ בְּדַמּוֹת יַקּוּרָא, וְחִמּוּ לִיָּהּ בְּרִיָּין, בְּדִין אֲתַכְנָשׁוּ לְגַבִּיָּהּ, וְסַגִּידוּ לְקַבְּלִיָּהּ, וְאִימְתָא וְדַחְלָא נְפִלַת עַלְיָהּוּ מִדְּחַלְתִּיָּהּ, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית ט) וּמִזְרָאֲכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה עַל כָּל חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם.

עֵיילִיָּהּ לְגַנְתִּיָּהּ דְנָטַע, לְנַטְרִיָּהּ לְמַחְוֵי לִיָּהּ חֲדוּ עַל חֲדוּ, וְלֹא שְׁתַּעֲשַׁע בֵּיהּ. עֵבֵד לִיָּהּ טְרוּצְטְבוּלִין מְחַפִּיָּין בְּאֲבָנֵי יָקָר, וּמְלֹאכִין עֲלֵאִין חֲדָאן קַמִּיָּהּ. לְבַתָּר פִּקִּיד לִיָּהּ עַל אֵילָנָא חֲד וְלֹא קָאִים בְּפִקּוּדָא דְמֵאֲרִיָּהּ.

אַשְׁכְּחָנָא בְּסַפְרָא דְחַנוּךְ, דְּלְבַתָּר דְּסָלִיק לִיָּהּ

לשון הקודש

חַיַּת הָאָרֶץ וְעַל כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם. **הַכְּנִים** אוֹתוֹ לְגַנּוּ לְשִׁמְרוֹ, לְהִיּוֹת לוֹ שְׂמֻחָה עַל שְׂמֻחָה וְלְהַשְׁתַּעֲשַׁע בּוֹ. עֲשֵׂה לוֹ חֶפֶז מְכֻסָּה בְּאֲבָנִים יְקָרוֹת, וּמְלֹאכִים עַלְיוֹנִים שְׂמֻחִים לְפָנָיו. אַחַר כֵּךְ צַוָּה אוֹתוֹ עַל עֵץ אֶחָד, וְלֹא עָמַד בְּמַצּוֹת רַבּוֹנוּ.

מְצָאנּוּ בְּסַפְרוֹ שֶׁל חַנוּךְ, שֶׁלְאַחַר שֶׁהֶעֱלָה אוֹתוֹ הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִרְאָה

אֶת הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִשּׁוּם שְׂכַאֲשֵׁר בְּרָא הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, הִסְתַּכַּל עַל הָאָדָם לְהִיּוֹת שְׁלִיט עַל הַכֹּל, (לְהִיּוֹת שְׁלֵם בְּכֹל, וּנְבָרָא בְּשֵׁי פְּרָצוּפִים) וְהָיָה דוּמָה לְעֵלְיוֹנִים וְלַתַּחְתּוֹנִים. הוֹרִיד אוֹתוֹ בְּדַמּוֹת מְכַבְּדַת, וְרָאוּ אוֹתוֹ הַבְּרִיּוֹת. אַזְ הִתְכַּנְּסוּ אֵלָיו וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנָיו, וּפְחַד וְאִימָה נִפְלוּ עֲלֵיהֶם מִפְּחָדוֹ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב (בראשית ט) וּמִזְרָאֲכֶם וְחַתְכֶם יִהְיֶה עַל כָּל

קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַחֲמִי לִיּה כָּל גְּנֻזֵיִיא
 דְּמִלְבָּא, עֲלָאי וְתַתָּאי, אַחֲמִי לִיּה אֵילָנָא דְחַיִּי,
 וְאֵילָנָא דְאַתְפֹּקֵד עָלֵיהּ אָדָם, וְאַחֲמִי לִיּה
 דְּוִכְתִּיּה דְאָדָם בְּגֵנְתָא דְעֵדֶן. וְחָמָא, דְּאַלְמָלִי
 נָטִיר אָדָם פְּקוּדָא דָּא, יָכִיל לְקַיָּמָא תְּדִירָא,
 וְלִמְחַיִּי תְּדִירָא תַפְּנִן. הוּא לָא נָטִיר פְּקוּדָא
 דְּמֵאֲרִיּה, נָפֵק בְּדִימוּס וְאַתְעֵנֵשׁ.

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָדָם דּוּ פְּרָצוּפִין אַתְבְּרִי, וְהָא
 אוֹקִימָנָא, (בראשית ב) וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו, נָסְרוּ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאַתְעֵבִידוּ תְּרִין, מִמְּזֵרָה
 וּמִמְעָרְב, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קלט) אַחֲזֹר וְקָדָם
 צִרְתָּנִי. אַחֲזֹר דָּא מִמְעָרְב, וְקָדָם דָּא מִמְּזֵרָה.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, מַה עֵבִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, תַּקִּין
 לְהָהוּא נּוֹקְבָא וְשִׁכְלִיל שְׁפִירוֹתָהּ עַל פְּלָא,

לשון הקודש

דו-פרצופים, וְהָרִי בְּאַרְנוּ, (שם א) וַיִּקַּח
 אֶחָת מִצְלָעוֹתָיו - נָסְרוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְנַעֲשׂוּ שְׁנַיִם, מִמְּזֵרָה וּמִמְעָרְב. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב (תהלים קלט) אַחֲזֹר וְקָדָם צִרְתָּנִי.
 אַחֲזֹר זֶה מִמְעָרְב. וְקָדָם זֶה מִמְּזֵרָה.

רַבִּי חֵיִיא אָמַר, מַה עֵשָׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא? תַּקִּין אוֹתָהּ נִקְבָּה, וְשִׁכְלִיל אֶת יְפִיָּהּ
 עַל הַכֹּל, וְהִכְנִיסָהּ לְאָדָם. זֶהוּ שְׁכָתוּב

לוֹ אֶת כָּל גְּנֻזֵי הַמְּלָךְ, עֲלִיוֹנִים
 וְתַחְתּוֹנִים, הִרְאָה לוֹ אֶת עֵיץ הַחַיִּים
 וְהָעֵץ שֶׁהֶצְמִיחָה עָלָיו אָדָם, וְהִרְאָה לוֹ
 מְקוֹמוֹ שֶׁל אָדָם בְּגֵן עֵדֶן. וְרָאָה,
 שְׂאֵלְמָלָא שְׁמַר אָדָם מִצְּוָה זֶה, יָכוֹל
 לַעֲמֹד תְּמִיד וְלִהְיוֹת שֵׁם תְּמִיד. הוּא לֹא
 שְׁמַר מִצְּוֹת רַבּוֹנוֹ - יִצְא בְּדִימוּס וְנַעֲנֵשׁ.
 רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אָדָם נִבְרָא

וְעֵיילָה לְאָדָם, הָדָא הוּא דְכְתִיב וַיִּבְנֶן יי' אֱלֹהִים
 אֶת הַצִּלְעַ אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה. תָּא חֲזִי,
 מַה כְּתִיב לְעֵילָא, וַיִּקַּח אֶחָת מִצִּלְעוֹתָיו. מָאי אֶחָת.
 כְּמַה דְאֵת אָמַר (שיר השירים ו) אֶחָת הִיא יוֹנְתִי תַפְתִּי
 אֶחָת הִיא לְאִמָּה. מִצִּלְעוֹתָיו: מְסֻרָוי. כְּמַה דְאֵת
 אָמַר, (שמות כו) וּלְצִלְע הַמִּשְׁכָּן.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, קְדֻשָּׁא בְרִיךְ הוּא נִשְׁמָתָא עֲלָא
 יְהִיב בֵּיה בְּאָדָם, וְכִלִּיל בֵּיה חֲכָמָתָא וְסִכְלָתָנּוּ,
 לְמַנְדַּע כְּלָא. מָאן אַתָּר יְהִיב בֵּיה נִשְׁמָתָא. ר' יֶצְחָק
 אָמַר, מֵאַתָּר דְשָׂאָר נִשְׁמָתִין קְדִישִׁין קָא אֲתִיין.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מֵהֲכָא. דְכְתִיב, (בראשית א) תּוֹצֵא
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה, מָאן הָאָרֶץ. מֵהָהוּא אַתָּר
 דְמִקְדֻשָּׁא אֲשֶׁתִּכַּח בֵּיה. נֶפֶשׁ חַיָּה, נֶפֶשׁ חַיָּה סְתָם,
 דָּא נֶפֶשׁ דְאָדָם קְדֻמָּאָה דְכְלָא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

והשכל כפי לדעת הכל. מאיזה מקום
 נתן בו נשמה? רבי יצחק אמר, ממקום
 ששאר הנשמות הקדושות באות.
 רבי יהודה אמר, מכאן, שכתוב (בראשית
 א) תוצא הארץ נפש חיה. מי זו הארץ?
 מאותו מקום שהמקדש נמצא בו. נפש
 חיה – נפש חיה סתם, זו נפש של אדם
 הראשון של הכל.

ויבן ה' אלהים את הצלע אשר לקח מן
 האדם לאשה. בא ראה מה כתוב
 למעלה? ויקח אחת מצלעותיו. מה זה
 אחת? כמו שנאמר (שיר ו) אחת היא
 יונתי תפתי אחת היא לאמה. מצלעותיו
 – מצדדיו, כמו שנאמר (שמות כו) ולצלע
 המשכן.

רבי יהודה אמר, הקדוש ברוך הוא נתן
 נשמה עליונה באדם, וכלל בה חכמה

רְבִי חֵיִיא אָמַר, אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ חֲכָמָתָא עֲלָאָה,
 וַתִּיר מִמְּלָאכֵי עֲלָאֵי, וַחֲוָה מִסְתַּכֵּל בְּכֹלָא,
 וַיִּוֹדַע וַאֲשֶׁתְּמוֹדַע לְמַאֲרִיָּה, וַתִּיר מִכָּל שְׂאֵר בְּנֵי
 עֲלָמָא. בְּתַר דְּחָב, אֶסְתִּימוּ מִנִּיהּ מִבּוּעֵי דְחֲכָמָתָא,
 מַה כְּתִיב (נ"א מִמָּה דְכְּתִיב) (בראשית ג) וַיִּשְׁלַחֵהוּ יי' אֱלֹהִים
 מִן עֵדֶן לְעִבּוֹד אֶת הָאָדָמָה.

רְבִי אַבְא אָמַר, אָדָם תְּרַאשׁוֹן מִדְּכַר וְנוֹקְבָא
 אֲשֶׁתְּכַח, הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵינוּ, וְעַל דָּא,
 דְּכַר וְנוֹקְבָא אֲתַעְבִּידוּ בְּחַדָּא, וְאֲתַפְּרְשׁוּ לְבְתַר. וְאִי
 תִּימָא, הָא דְאָמַר הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם. הַכִּי
 הוּא וְדָאֵי, וְדָא הוּא נּוֹקְבָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֲשֶׁתַּתַּף עִמָּה, וְדָא הוּא דְכַר וְנוֹקְבָא, וְכֹלָא הוּא
 מְלָה חַדָּא.

לשון הקודש

וּנְקֵבָה נִמְצָא, זֶהוּ שְׁכָתוּב (שם א) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ.
 וְעַל זֶה זָכַר וּנְקֵבָה נַעֲשׂוּ בְּאֶחָד, וּנְפָרְדּוּ
 אַחַר כֵּן. וְאִם תֹּאמַר, זֶה שֶׁאָמַר הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם – כֵּן הוּא וְדָאֵי, וְזוּהִי
 הַנְּקֵבָה, וְתִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשֵּׁתַתַּף
 עִמָּה, וְזוּהוּ זָכַר וּנְקֵבָה, וְהַכֵּל דְּכַר אֶחָד.

רְבִי חֵיִיא אָמַר, אָדָם הָיָה יוֹדֵעַ חֲכָמָה
 עֲלִיוֹנָה יוֹתֵר מִמְּלָאכֵי הַשָּׁרַת, וְהָיָה
 מִסְתַּכֵּל בְּכָל, וַיִּוֹדַע וַנּוֹדַע לְרַבּוֹנּוּ יוֹתֵר
 מִכָּל שְׂאֵר בְּנֵי הָעוֹלָם. לְאַחַר שְׁחִטָּא
 נִסְתִּמוּ מִמֵּנוּ מַעֲיִנּוֹת הַחֲכָמָה. מַה
 כְּתוּב? (מִמָּה שְׁכָתוּב) (שם ג) וַיִּשְׁלַחֵהוּ ה'
 אֱלֹהִים מִן עֵדֶן לְעִבּוֹד אֶת הָאָדָמָה.
 רְבִי אַבְא אָמַר, אָדָם תְּרַאשׁוֹן מִזְכָּר

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה, אֵינּוֹן דְּכַלְיָלָן דָּא
 בְּדָא וְלֹא אֶתְפְּרָשָׁאן דָּא מִן דָּא וְלַעֲלָמִין
 אֵינּוֹן בְּחִיבּוּתָא, בְּרַעוּתָא חָדָא, דְּמִתְמָן אֲשַׁתְּכַחוּ
 (נ"א אֶתְמַשְׁכוּ) מְשִׁיכֵן דְּנַחֲלִין וּמְבוּעִין לְאֶסְתְּפָקָא כְּלָא,
 וְלִבְרָכָא כְּלָא, לָא כְּדִיבּוּ מִימֵי מְבוּעִין, כְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר (ישעיה נח) וּכְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִימֵי
 וְעַל דָּא וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, דְּבִגְנֵי כַד, מְלָכָא קַדִּישָׁא
 מְשִׁיךְ וְאַחֲסִין לְתַתָּא, וְאַתְעַר יְמִינָא לְמַעְפַּד נְסִין.

זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ. דָּא צַדִּיק, דְּמִנִּיה נִפְקִין בְּרַכָּאן
 בְּזוּגָא. וְאַנְהוּ: בְּהֵוָא אֶתְר דְּחִיבּוּתָא
 אֲשַׁתְּכַח בֵּיתָא, וְדָא הוּא מְקַדְשָׁא. אֱלֹהֵי אָבִי
 וְאַרְמְמָנְהוּ, מִשָּׁה קֶאֱמַר דָּא, לְגַבֵּי אֶתְר דְּלוֹאֵי
 אֶתִּין מֵהֵוָא סְטָרָא וְעַל דָּא (הוה) שְׁלִימוּתָא דְּכְלָא
 הוּא בְּהֵוָא אֶתְר. (נ"א בְּהֵאֵי קְרָא).

לשון הקודש

ומתעורר הימין לעשות נסים.
 זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ - זֶה צַדִּיק, שְׂמַמְנוּ
 יוצאות ברכות בזווג. וְאַנְהוּ - באותו
 מקום שנמצאת בו חביבות, וזהו
 המקדש. אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְמָנְהוּ - מִשָּׁה
 אָמַר אֵת זֶה לְמָקוֹם שְׁהַלּוּיִם בְּאִים
 מאותו צד, וְעַל זֶה (הוה) שְׁלִמוּתָא הַכֵּל הוּא
 באותו מקום (בזוה הפסוק).

רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה, אוֹתָם
 הַכּוֹלֵלִים זֶה בְּזֶה וְלֹא נִפְרָדִים זֶה מִזֶּה,
 וְלַעֲלָמִים הֵם בְּחִיבּוּת, בְּרַצוֹן אַחַד,
 שְׂמַשֵּׁם נִמְצְאוּת (נמשכו) מְשׁוֹיכוּת הַנַּחֲלִים
 וְהַמְעִינּוֹת לְסַפֵּק לְכָל וְלִבְרַךְ אֵת הַכֵּל,
 לֹא מְכַזְּבִים מִימֵי הַמְעִינּוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 (ישעיה נח) וּכְמוֹצָא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ
 מִימֵי, וְעַל זֶה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, שֶׁבְשִׁבִיל
 כַּד הַמְלִיךְ הַקְדוּשׁ מוֹשֵׁךְ וּמוֹרִישׁ לְמִטָּה,